

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEJELENIK HÉTENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendkívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közeletár (városház,
földszint 7. sz. ide kilendülő
a kizárólag.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendő
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadóhivatal: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A kereskedelmi és iparkamarák titkárok országos értekezlete.

Az országos kereskedelmi és iparkamarák jelentős közgazdasági tényezők és egyik-másik fontos ügyben tett állásfoglalásuk mindenkor sokat nyom a latba. Ilyen közgazdasági kérdések megvitatására jöttek össze a kamarák titkárai városunkban, kiket a helybeli kamara magyar vendégszeretettel fogadott.

A tanácskozás a fontos és alább részletezett kérdések felett folyó hó 16-ikán folyt le a székház dísztermében. Az értekezleten megjelentek dr. Sugár Ignác Miskolcraól, Szendrői Mór Győrből, Vágó József Budapestről, Szabó Gyula Szegedről, dr. Sipos Aladár Kassáról, dr. Varjassy Lajos Aradról, dr. Gámán József Kolozsvárról, továbbá ott láttuk Uhlarik Béla máv. üzemvezetőt, Szmazsunka Ernő vasutigazgatót, Radó József máv. felügyelőt, Benkő Albert Jásznyágykun-Szolnok megyei alispánját, Kludik Gyula szolnoki polgármestert, Szántó Győzőt a Magyar Gyár-iparosok Országos Szövetségének elnökét, Szent-Királyi Tivadar kamarai elnököt, Szávay Gyula titkárt, dr. Rédei Rezső és dr. Rácz Lajos segédtitkárokat, dr. Radó Rezső fogalmazót, Dávidházy Kálmán ipartestületi elnököt és a kamara tagjai közül többeket.

Szávay Gyula titkár magvas üdvözlő és beköszöntő beszéde után tárgyalás alá vette a kamara a Kassa—Temesvári vasutovonalat, melyet Rédei Rezső dr. segédtitkár a következőkben ismertetett:

Több évtizedes története van annak a közgazdasági óhajnak, hogy Északmagyarország a déli részekkel, különösen Erdélyel közvetlen vasúti csatlakozáshoz jusson. Ezt centralisztikus vonalhálózatunk mellett mindezt elérni nem lehetett. A centralisztikus vonalhálózat elve öntudatos vasutpolitikából fakadt, amelynek célja volt annak idején egy erőteljes és hatalmas fővárost minél hamarabb kifejleszteni azáltal, hogy az országos forgalom Budapestre központossítottat. Ez a fővárosfejlesztési cél immár régen eléretett, sőt a forgalmilag túlszűfolt Budapest körül gyakran ismétlődő torlódások élénken mutatnak rá arra a szükségre, hogy periferiális fővonalak kiképzésével a Budapest tetített talajára új tér nyitassék. Erre szolgálna bizonyos egyszerű menetrendi intézkedésekkel Kassa—Miskolc—Szerencs—Debreczen—Nagyvárad—Arad—Temesvár között egy periferiális fővonalat kiképezni.

A tárgy fölött megindult élénk vitában az érdekelt kamarák titkárainak dr. Sugár Ignác (Miskolcz), Sarkady Lajos (Nagyvárad), dr. Varjassy Lajos (Arad) és dr. Sipos Aladár (Kassa) kívül még Szmazsunka Ernő nagyvárad vasutigazgató és Uhlarik Béla debreczeni máv. üzemvezető szolgálattak becses gyakorlati utmutatásokat, melyek alapján az értekezlet elhatározta, hogy a jelzett vonalat a

Hidasnémeti—Szerencs és a Debreczen—nagyvárad h. é. vasutak kombinálásával fogják az egyes kamarák az érdekeltektől törvényhatóságok bevonásával kidolgozni és együttes memorandumban a vasúti kir. kormány elé terjesztetni. Ezután következett a titkári értekezlet második tárgya

a Duna—Tisza csatorna

ügye. Szávay Gyula titkár ismerteti a Dunát, a felső Tiszával összekötő csatornának egész történetét. Rámutat arra, hogy már a legrégebbi időben is a tényleges földrajzi fekvésnek is legmegfelelőbb Budapest—Szolnoki vonalban tervezték ezen csatornát. Kimerítően fejtegeti ezen megoldásnak országos érdekét, szemben a most már megvalósítható közel álló Budapest—Csongrádi csatorna tervvel. Szolnok gócpontja az egész déli, keleti és északkeleti Magyarország összes vasutvonalainak már is rendkívül élénk ipari és kereskedelmi élellet bíró város, amely a csatorna létesítése következtében hivatva van arra, hogy a magyar Mannheim vájké belőle. A keleti országfelnék valóságos gazdasági életkérdése az, hogy a Duna—Tisza csatorna Budapest—Szolnok végpontokkal létesüljön. A csatornák létjogosultságát a vizitaton elérhető rendkívül olcsó díjtételek adják meg. Ezen olcsó díjtételeket csakis a lassu szállítást elbíró tömegcikknek vehetik igénybe, ezekből pedig a keleti országról, melynek létérdeke a szolnoki torkolat, sokkal többet termel, mint a csongrádi torkolatot kiváló érdekerület. Ezután Szávay titkár pontos grafikai táblázatokkal igazolja a szolnoki csatorna rövidebb és olcsóbb voltát, kezeselések kisebb költségeit és azokat a rendkívüli közgazdasági előnyöket, melyek a Duna—Tisza csatornának Szolnokra torkolásával bekövetkeznek. Kamaráknak az országos közérdekből köteleességük, hogy most a tizenkettedik órában ezen igazságos ügyért teljes erejükkel és tudásukkal harcba szálljanak. Az ezután keletkezett vitában résztvettek: Benkő Jásznyágykun-Szolnok vármegye alispánja, ki elsősorban köszönetet mondott a debreczeni kamarának a szolnoki csatorna-torkolat érdekében kifejtett országos közérdeklő munkájáért. Fel kell rázni az ország közvéleményét, mert a megoldás évszázadokra fogja irányítani a forgalom lebonyolítását. Kludik Gyula szolnoki polgármester hálás köszönetet mond a kamarának, kimerítően ismerteti az egész csatorna kérdést, rámutat, hogy a csongrádi torkolat kérdése szinte mesterségesen került felszínre. Szükséges a szolnoki torkolat érdekében a legkiterjedtebb akció megindítása. Felszólaltak ezenkívül: Vágó József (Budapest), Sugár Ignác (Miskolcz), Perjessy László (Szeged), Varjassy Lajos (Arad), Sarkady Lajos (Nagyvárad), Szmazsunka Ernő nagyvárad vasutigazgató. Szávay Gyula és Szent-Királyi Tivadar zárszavai után az értekezlet abban állapodott meg, hogy a szolnoki csatorna építtessék ki, első sorban azonban a felső Tisza mellékfolyói tetessenek hajózáhatóvá.

A delutáni folytatálagos értekezleten Szávay Gyula titkár az iparfejlesztés mai állapotát ismerteti és jelzi, hogy a közelmúltban nyugvópontra került ezen úgy új alapon kíván tovább fejleszteni. Hieronymi Károly miniszter ur e hó 27-ikére egy nagy kamarai értekezletet hívott össze a minisztériumba, amelytől a jövődni iparfejlesztése tárgyában célszerű tanácsokat vár. Le kell tehát szűrniünk jól a múltak tapasztalatait és amennyiben az egyéni segély- és gépadományozás nem a legteljesebb eredménnyel járt, kívánatosnak látszik az iparfejlesztést teljesen más alapokra fektetni. Ilyen alapul kínálkozik elsősorban a múltban nagyon bevált iparos továbbképzés és az ipari általános oktatás célszerű továbbkiépítése. Bizonyos népes iparágakban a szövetségi szervezkedés előmozdításával lehetne az ipart anyagilag is támogatni. Más iparágakban gép- és pénzsegéllyel, de mindenkor az egyének árhozhatóan bekövetelésével lehet az ipart fejleszteni. Nagy súly volna fektetendő különben a kézműipar céldatos fejlesztésére és itt a tanonc-nevelés reformja is kínálkozik hatályos eszközül. A vitában részt vettek Perjessy László (Szeged), Sugár Ignác (Miskolc), Szendrői Mór (Győr), Sarkady Lajos (Nagyvárad), Thaisz Károly (Sopron), Vágó József (Budapest), Szent-Királyi Tivadár (Debrecen). Egyébként az értekezlet Szávay Gyula előterjesztéséhez mindenben hozzájárult.

Délben a kamara elnöksége 30 terítéki ebédet adott, amelyen Szent-Királyi Tivadár a kamarai titkárokat, Szávay Gyula a jelen volt Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegye alispánját és Szolnok város polgármesterét, Benkő Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegye alispánja a kamarákat és Perjessy László Szent-Királyi elnököket köszöntötte tel.

Utcaburkolatok.

Lapunkban közzeltük városunk közterületeinek burkolásáról szóló szabályrendeletet. Ezen szabályrendeletet két ülésben tárgyalta a közlekedési bizottság és tárgyalásáról a következő két jegyzőkönyvet mutatta be a városi tanácsnak:

Jegyzőkönyv.

Felvételte a „Közlekedési bizottságnak“ 1910 december hó 1-ső napján tartott üléséből.

Jelen voltak: Kovács József polgármester elnökle alatt: Vecsey Imre főjegyző, Körner Adolf tb. főjegyző, Aczél Géza főmérnök, Latinovits Mihály, Márk Endre, Poroszlay László, Schwartz Vilmos, Szávay Gyula, Tüdös János dr. biz. tagok, Tatay Zoltán biz. jegyző.

1.

Elnök üdvözlő a megjelenteket, előterjeszti a közlekedési bizottság megalakítására vonatkozó 328—15,490/1910. bkgy. sz. közigyűlési határozatot és bejelentvén, hogy a közlekedési bizottság jegyzőjeül dr. Tatay Zoltán tb. aljegyzőt hívta be, az ülést megnyitja.

2.

Felolvastatik a 3295/910. eln. sz. tanácsi végzés, mely a burkolási szabályrendelet-tervezetet a vonatkozó iratokkal együtt a közlekedési bizottságnak kiadni rendeli. Tudomásul vétetik.

3.

Felolvastatik a 3811/1910. eln. sz. tanácsi végzés a közlekedési ad hoc bizottság tagjainak összehívása tárgyában.

Tudomásul szolgál.

4.

Főmérnök felolvassa jelentését, mely az összes csatornázott utcák burkolásának tervezetét magában foglalja. Indítványoztatik, hogy a szabályrendelet-tervezet a bizottsági tagok számára sokszorosíttassék.

Főmérnőki jelentés tudomásul vétetik és a bizottság elhatározza, hogy úgy a jelentést, mint a burkolási szabályrendelet-tervezetet „A Város“ c. lapban kinyomatja a biz. tagok közt való szétosztás céljából. Elfogadja és magáévá teszi a bizottság főmérnök jelentésének azon intentióit, melyek szerint a burkolás a belső részekben (régí belváros), amennyiben a burkolási célokra rendelt közegetvám jövedelem elegendő nem lenne, a hiányzó költséget a házipénztár viselje. A csatolt részekben a tulajdonosok homlokzat szerint fizetik a burkolást.

5.

Főmérnök ismerteti a burkolási programot, mely szerint a város csatornázott utcáit három osztályba sorozza Latinovits Mihály műszaki tanácsos az alaktalan cyclops helyett a soros cyclopot ajánlja, mely □ méterenként legfeljebb 1 koronával drágább. A bizottság az alaktalan cyclops burkolat helyett a soros cyclopsburkolást elfogadja.

A főmérnök burkolási programja azon változtatással, hogy a *Simonyi-ut* a II. osztályból az I. osztályba, *Csapó-utca* (a Rákóczi-utcaig) a II. osztályból az I. osztályba, *Hatvan-utca* (a Bethlen-utcaig) a II. osztályból az I. osztályba, *Egyfalom-utca* a III. osztályból a II. osztályba, *Kandia-utca* a III. osztályból a II. osztályba, *Nemzetőr-utca* a III. osztályból a II. osztályba, *Révész-utca* a III. osztályból a II. osztályba, *Telki-utca* a III. osztályból a II. osztályba helyezendők, elfogadtatik.

6.

Elnök megköszönvén az érdeklődést, a következő ülést december 8-án d. u. 3 órára tűzi ki és az ülést berekeszti. Kmf.

Kovács József,
elnök, polgármester.

Dr. Tatay Zoltán,
biz. jegyző.

Jegyzőkönyv.

Felvételte Debreczenben, a „Közlekedési bizottságnak“ 1910. évi december hó 8-án tartott üléséből.

Jelen voltak: Kovács József főjegyző elnökle alatt: Aczél Géza, dr. Fráter Imre, Komlóssy Dezső, Körner Adolf, Latinovits Mihály, dr. Magoss György, Márk Endre, Schwartz Vilmos, dr. Tatay Zoltán biz. jegyző.

1.

Elnök üdvözlő a megjelenteket és bejelentvén, hogy a mai ülés tárgya a burkolási szabályrendelet részletes megtárgyalása leend,

az ülést megnyitja.

2.

A bizottság az előterjesztett szabályrendelet-tervezet

általánosságban elfogadja s részletes tárgyalás alá veszi, melynek során a következő módosításokat hozza javaslatba:

1. I. város közönségétől helyett városi tanácstól.

2. Közterek helyett közterületek.

3. 3-ik bekezdés helyett a II. övezetbe pedig a 167/1897. sz. közigyűlési határozattal építési szempontból a belsőséghez csatolt területen levő közterületek.

II. 4. p.-ből kihuzandó I. osztály, II. osztály, III. osztály.

I. osztályú utcák közé sorozandó: Hatvan-utca a Reáliskola-utcaig, Csapó-utca a Rákóczi-utcaig, Simonyi-utca a Ferenc József-uttól.

II. osztályú utcák cím alatt: Csapó-utca helyett Csapó-utca a Rákóczi-utcától, Hatvan-utca helyett Hatvan-utca a Reáliskola-utcától.

Törlendők: Pesti-utca, Simonyi-ut.

III. osztályú utcák közé beirandó: Pesti-utca.

III. ócska helyett használt.

8. §. „közgyűlés“ és „valamely“ szavak közé beszurandó „vagy“.

§§-ok alapján helyett §§-oknak megfelelően.

már meglevő helyett készitendő.

9. §. „jövőben“ és „utcák“ szavak közé beszurandó „nyitandó“.

10. §. kitüzése helyett kiépítése.

13. §. a) burkolást helyett burkolás.

b) felülvizsgálásra helyett felülvizsgálására.

14. §. „észrevételeik“ és „beadhatták“ szavak közé beszurandó „írásban“.

15. §. így módositandó:

A kivetést megállapító tanácsi határozat ellen a m. kir. közigazgatási bírósághoz a kézbesítéstől számított 15 nap alatt felebbezésnek van helye.

17. §. részbeni helyett részben.

III. 18. §. gyalogjáró helyett gyalogjárda.

19. §. „alapon“ és „szegéllyel“ körül az „és“ szó törlendő.

22. §. gyalogjáró helyett gyalogjárda, „meglevő“ és „aunyira“ szavak közé beszurandó „gyalogjárda burkolat“, vált helyett váltik.

A 22. §. utolsó mondata helyett:

Ezeknek a járdáknak építési költségét felerészben a város házipénztára viseli, felerészben pedig az illető utcabeli telektulajdonosok és pedig telkük utcai homlokzatának hossz-aránya szerint. Ha egy teleknek több teleklőnyvi tulajdonosa van, a költség ezekre tulajdonjog arányában vetendő ki.

24. §. „létesítés“ és „közérdekből“ szavak közé beszurandó „a törvhat. biz. kgy.“

29. §. Magánosok által a fennálló szabályzatok alapján végrehajtandó építkezések, átalakítások vagy bármely oly munkálatnál, mely egészben, vagy részben a közterületek igénybe vételével hatósági engedély alapján hajtatik végre; a burkolat felbontásához a városi tanács-tól engedélyt kell kérni a városi tanács az engedélyben határozza meg azon intézkedéseket, melyek a burkolat felbontás folytán bármely szempontból szükségesek s azon időtartamot, melyre a burkolat használató.

A burkolat helyreállítását mindenkor a város eszközölteti, azon telektulajdonos terhére, kinek kérelmére és érdekében a felbontás történt. Ezen költségek biztosítására a felbontási engedély megadásakor engedélyezett biztosíték letételét követelheti a városi Tanács.

A biztosíték nagyságát a felbontás mérvéhez és a helyreállítási költségekhez viszonyítva a városi Tanács határozza meg. A biztosíték nagyságát megállapító tanácsi határozat ellen felebbezésnek helye nincsen s a munka a biztosíték befizetése előtt meg nem kezdhető. A biztosíték legalább is oly összegben határozandó meg, hogy abból a helyreállítás eszközölhető legyen.

A burkolatrongálások helyreállítása után a felmerült helyreállítási munkák összes költségéről a városi Tanács leszámolást állítat össze, azt megállapítja s a megállapítástól számított 8 nap alatt az érdekelttel közli s amennyiben a letett biztosíték fel nem használtatott volna, a fenn maradó összegnek a határozat jogerőre emelkedésétől számított három nap alatti kamat visszafizetése iránt intézkedik. Amennyiben a helyreállítási munkálatok költsége a biztosítékból ki nem tett volna, a városi tanács felhívja az érdekeltet, hogy a hiányt záros határidő alatt fizesse be.

Ezen költségek, amellet, hogy engedélyes személyi tartozását képezik, azon ingatlant terhelik, melynek

érdekében a munka végrehajtattat s nemfizetés esetén közzadók módjára hajtattak be.

V. 30. §. 2. „burkolást“ és „megrongálja“ szavak közé beszurandó: „szándékosan és jogellenesen“.

A bizottság a burkolási szabályrendeletet ezen módosításokkal elfogadja.

3.

Elnök megköszönvén az érdeklődést,
az ülést berekeszti.

Kmf.

Kovács József,
előnök, polgármester.

Dr. Talay Zoltán,
biz. jegyző.

A magyar iparról.

— Irta: Konez Ákos. —

A magyar ipar fellendítésének eszméje immár társadalmi mozgalommá nőtte ki magát. Egy új, úde áramlat hatotta át társadalmunk organizmusát. Meggyőződéssé kezd fejlődni az a gondolat, hogy a magyar ipar védelme azonos a magyar haza legvitalisabb érdekeivel. És valóban úgy van, mert mindazok, akik a magyar ipar fejlesztésének nagy munkájában részt vesznek, hazánk gazdasági nagyságához hordják munkás erejükké a természetkevel.

A hódítás munkája minden téren nehéz és fáradságos és csak az kecségetheti magát sikerrel, aki magában erőt és kedvet érez az akadályok elhárítására. Csak az arathat diadalt, ki nem áll meg csüggetegen a bevezetellen munkánál, hanem öntudatosan és lankadást nem ismerő buzgalommal tör előre. Ipari életünk sem fog rövidesen átalakulni. Hogy termék legyen, előbb a magvetéssel kell bajlódunk és egyszersmind gondosan mérlegelni az időt és viszonyokat, melyek mindenkor beleszólnak vagy tiltogtat, vagy lelkesítőleg egy-egy nagyobb mű felépítésébe.

Ismerve önmagunkat, nemzeti szokásunkat, hogy a nagy eszmékről könnyen hevílünk, de ismerve szalmátüz természetünket is, mely fellobbanva *éteg*, — nem óhajtkjuk a rohamos haladást. Előbb az alapfel legyen erős s ha jól van rakva, a továbbépítés önmagától megjö. Az orvos előbb a betegségek okait kutatja ki és ezek alapján állapítja meg a diagnózist. Ez legyen vezéreszménk a hazai ipar fellendítésének munkájában is és akkor a várt eredmény nem marad el.

Ehhez azonban nem elég, hogy pillanatnyi lelkesedésünkben magyar gyufával gyújtunk rá a külföldről behozott szivarokra, hanem első sorban át kell alakulni a magyar társadalom gondolkodásának. Meg kell már egyszer értenünk, hogy az ipari pálya nem szegény, nem lealázó foglalkozás, hanem dicsőség, tisztas kereseti forrás, sőt honmentés is.

S ha ezt az igazságot megszívleli a magyar társadalom, akkor kevesebb lesz a proletár, a félművelt és a társadalom testén élődő kétes ekzsztencia, melyeknek megélhetési forrása amily bizonytalan, époly gyanus is. A szülőnek ne rosszul tanuló gyermekeiket adják az ipari pályára, hanem oltásák be gyermekeik lelkebe azt a gondolatot, hogy egy szakmáját értő művelt iparos *ereje és dize* a társadalomnak. Tanítsák meg a szülőök gyermekeiket a kézimunka tisztességének megbecsülésére és arra, hogy a társadalomnak és hazának sokkal nagyobb szükség van értelmes és munkás iparosokra, mint felesletes tudású, ugnyezvezt nagyzolóokra.

Joggal nevezhetjük téves előtételnek az oly irányú gondolkozást, mely szegyennek és lealázónak tartja, ha uri családok gyermekeiből iparos válik. Így nő azután napról-napra azok száma, kik csak azért lézengenek e világban, hogy sóvár szemekkel nézzenek azok vagyónára, kik becsületlen munkában fáradoznak és verítékkel keresik meg kenyeriüket.

Tanulhatnánk e tekintetben Angliától, melyet annyiszor szeretünk majmolni. A született lord nem veti meg a kereskedelmi és ipari pályát. Egész életét a gyárakban

tölti munkászubonyban, de ha a művelt világban, a szalonokban, vagy a themseparti ünnepségeken vesz részt, nincsen a világnak az a dzsentiménje, aki tultenne műveltség dolgában rajta.

Itt nem a születés, hanem a becsületesen teljesített munka szerint osztályozzák az egyéneket. Minél többet dolgozik valaki, annál jobban becsülik.

Nálunk azonban egész más a felfogás. A magyar nemes ember, a magyar középosztály azt hiszi, hogy nagy szerencsétlenség, ha egyiknek-másiknak gyermeke az iparos pályára indul. Szégyennek tartja a kézimunkát, de pirulás nélkül fogadja el az alamszínát és a hatalmasok asztaláról lehulló morzsákat. Inkább jár uraságtól levett frakkban, mint munkászubonyban, s inkább chezik nyomorogva, csak ne mondhassák rá azt, hogy *mesterember*.

Segíthetünk a magyar iparon, ha a hazai ipart pártoljuk szóval, írásban és anyagilag. A magyar ipar ma versenyez a külfölddel, sőt sok tekintetben felülmúlja azt szolid kivitelével. A magyar iparnak legnagyobb ellenségei mi magunk vagyunk, mert holmi hitvány ezikekért, melyeket kürtszóval reklámoz az élelmes külföldi, elhagyjuk a magunk fejlett iparának pártolását. Becsületlen iparosaink pedig hasztalan dolgoznak, hasztalan fáradsnak, mert munkájuknak nincs kelete. A nagy kereskedelmi és ipari államokat kezdetben nem a kivitel emelte fel, hanem saját országuk elismerése és pártolása. Mi azonban különösek vagyunk. Nekünk inkább kell a külföldi silány portéka, mint a magunk véreinek produktuma. Önmagunk érdekei ellen dolgozunk és ugyancsak mi jajszóval siránkozunk azon, hogy iparunk pang és iparosaink nagy része, társadalmunk egyik hatalmas testülete a megélhetés nehézségeivel kénytelen küzdeni. Hiába igyezkis a törvény védeni a kereskedőt és iparost, a magyar ember maga segít az élelmes utazóknak a törvény kijátszásában, mellyel aztán a nagy adóval sújtott hazai iparosoknak és kereskedőknek kiszámíthatatlan kárt okoz.

Necessak beszédünk és gondolkodásunk legyen magyar, hanem tetteiken nyilatkozzék meg hazaszeretetünk. Ne kapkodjunk a külföld olcsónak tetsző, de értékeltlen gyári produktumai után, hanem pártoljuk megrendeléseinkkel a magyar ipart. Kítől várjon a magyar kereskedő és iparos pártolást, ha nem tőlünk? Hisz ők első sorban mi reánk vannak utalva s ha mi nem védjük érdekeiket, hanem e helyett külföldi ezikeknek adjuk pénzünket, iparunknak nem megmentésére, hanem készarva romlására dolgozunk.

Hirek.

— **Személyi hír.** Kovács József polgármester budapesti útjában erősen meghűlt, úgy hogy az elmúlt hét végén kénytelen volt a szobát őrizni. Örömmel értesülünk, hogy már jobban van és hétfőn átveszi az ügyek vezetését.

— **Haldózás.** Benső részvétellel veitük *méhkeréki Dalmy Kálmán*nak, a Debreceni Első Takarékpénztár nyug. főkönyvelőjének és nagytevékenységű igazgatósági tagjának elhalálozásai jelentését. A megboldogult fáradszalan, munkás életet élt. Nemes jellemnél, uri modoránál fogva a tarsadalom tisztellete és szeretete vette körül. — Temetésén ott láttuk városunk egész társadalmát.

Ugyancsak a héten hunyt el *Hauer Bertalan* városunk törvényhatósági bizottsági tagja, a Royai nagyszálló tulajdonosa. Régen betegeskedett és most, hogy szenvedésétől megváltotta a halál, kopersóját igaz részvétellel állják körül mindazok, akik tevékeny életét ismerték személyet becsülették.

— **Jóváhagyás.** A helyügyminiszter a város vizvezetési ügyét jóváhagyta. Így tehát nincs okunk kételkedni, hogy ezen fontos közegészségügyi intézménynek kiépítéséhez a tél elmúltával hozzá fogunk.

— **A Petőfi Dalkörből.** A Petőfi Dalkör a régi buzogn működő tagjainak f. hó 19-én este 8 órakor ünnepség és vacsora keretében fogja átadni az aranypecsétet diszoklevelet az Angol Királynő fehér termében. A dalkör most tartotta tisztújító közgyűlést, melyen a dalkör első alelnökévé Koncz Ákos tb. tanácsnokot és főveléltárost, lapunk felelős szerkesztőjét választotta meg.

— **Jóváhagyás.** A helyügyminiszter a város világi-tási vállalatának módosított szabályzatát jóváhagyta.

— **Engedélyezett pótvásár.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy városunkban február 25., 26., 27. és 28-ikán pótváltásárt tarssanak. A sertésvásár 25. és 26-án, a ló- és marhavásár 27. és 28-án lesz megtartva.

— **Jóváhagyott határozatok.** Az elmúlt héten Domahidy Elemér főispán és Kovács József polgármester Budapestre utaztak, megsürgetni a miniszteriumokba felküldött ügyek elintézését. Utazásuk eredményes volt, amennyiben ezideig lejött a vizvezetési ügy jóváhagyása, továbbá jóváhagyta a miniszter a közgyűlés ama határozatát, mellyel kimondta, hogy a régi és új fizetések közötti különbséget drágasági pótlék czimén a tisztviselőknak kiadja. Jóváhagyta végül a vágóhíd kibővítésének egyes módosított pontjait és több olyan kisebb ügyet, mely régebben terjesztett fel. Mindenesetre örülünk, hogy a város vezetői minden befolyásukat felhasználják a városi ügyek gyors lebonyolítása érdekében s miként mostani fáradozásukat siker koronázta, hisszük, hogy a jövőben is kedvezően lesznek megoldva mindazon függő kérdések és ügyek, melyek városunk haladásának emeltyüi.

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város főispánja.

5—1911. V. sz.

Pályázati hirdetés.

Debreczen sz. kir. város törvényhatóságánál megüresedett és az alábbi határidő lejártá után tartandó legközelebbi törvényhatósági bizottsági rendes közgyűlésen választás útján betöltendő számvevősegi számtisztai állásra ezenel pályázatot hirdetek.

E számtisztai állás évi 1800 korona fizetés és 300 korona lakáspénzzel van egybekötve.

Meg kívánom jegyezni, hogy a város szervezési szabályzatának kormányhatósági jóváhagyása esetén fenti javadalmazás emelkedni fog.

Felhívom mindazokat, akik ezen állásra pályáznai óhajtanak s az 1893. évi I. t.-c. 17. §-ában körülírt minősítést igazolni tudják, hogy okmányaikkal felszerelt s szabályszerűen felhelyezett pályázati kérvényöket hozzám, mint a kijelölő választmány elnökéhez folyó évi február hó 25. napjáig annyival is inkább nyújták be, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Ez alkalommal a választás folytán esetleg megüresedett állásokra is pályázatot nyitok.

Debreczen, 1911 február 1.

Domahidy s. k.,
főispán.